

PLAN BOLEGAT !

- « Vòls i jogar que te fau manjar un gat per un lapin ? » ça diguèc un jorn, Nogaròl del Barri a Ramonet de la Borrombilha, son vesin, « e que te veses pas que fòc ? »
- Te trufas de ieu, mon paure Nogaròl ; me voldriás pas fèr passar benlèu per una dorna o un pairòl ?
 - Encara t'ac dirai, al davant, e te n'avisaràs pas !
 - Me prenes per un tiron, alavetz ! e qu'i vòls jogar ?
 - Çò, se vèlgas : cinc liuras.
 - Non ! un parelh de pistòlas !
 - Truca aquí !
 - Afèr reglat ! Pata ! »

*

*

*

A tres setmanas d'aquí :

« Diga, Ramonet, ça ditz Nogaròl, te veni convidar a dejunar. Nos anam manjar un lapin qu'a portat Julon le Charlaire per me pagar d'una letra qu'ai escrivut a son oncle de Marselha *amb* (ende?) i demandar argent. Un polit lapin ! l'a pres al colet, dins son òrt, l'autra nèit e la capdeta ne fa un d'aquelis civets que se'n parla dins las velhadas. A portat tanben, Julon, una botelha de vin de Varilhas.

- Tè se badinas !
- Nani ! anem, es ora de se botar a taula ; vèni ! fariás fredir l'asinat.
- Iè! Te remèrcii plan.
- Vèni de còp, te disi. La cabdeta que carnhariá.
- Enfin !... gausi pas refusar. Ès plan per te fèr plaser. »

*

*

*

Manjan l'asinat ; beven un veire de vin de Varilhas a la santat del Charlaire qu'aviá pas poscut venir dejunar amb elis, ça diguèc Nogaròl : aviá la vaca prèsta a vedelar. Apèi Cabdeta pòrta le topin ont acaba de còser le civet. « Vejam, ça ditz Nogaròl, se sirà bon. » E comença a bolegar le civet ambe le culhièr.

-Faràs atencion a una causa, Ramonet, ça diguèc ; le civet de lèbre, un còp còit, le cal servir sense tustar-le gaireben ; al contrari, le de lapin, cal que siòsque plan bolegat, plan bolegat ; es melhor atal. »

Bolèga que bolegaràs e ne balha un brave chic a Ramonet.

« Tè, tasta-m'aquò, Ramonet.

-Vietdase ! qu'un civet ! ça diguèc Ramonet tanlèu que l'agèc tastat.

-Tiò, respondèc Nogaròl, i a pas cap de canonge que se'n mange de *parelh* . »

Entre dos bocins que passan le ganitèl sense tustar solament las dents :

« Aquò, Nogaròl, se manja pas, se popa mon amic. Se noirissíá plan dins les òrts, aquel chapairòt !

-Se'n vòls mès, i respond Nogaròl, sabes, n'i a ! » E t'i torna emplenar la sièta.

« E ben, mon brave Nogaròl, me som plan afartat ! la cabdeta se merita mos compliments ; digús non cosina le lapin coma ela ! »

*

*

*

Le dejunar s'acaba. Prenen le cafè en parlant de la vaca del Charlaire. Qui sap se s'èra decidada a vedelar ?

« E, di'-me, Ramonet, a perpaus, as las pistòlas a la pòcha ?

-Qunas pistòlas, fotral ?

-Le parelh que me debes !... Èra un gat !
-M'as colhonat !... animalàs !... Mès ai pas perdut ! as
desbrembat de m'ac díser al davant !
-Que n'as un topet ! T'ai pas dit al mens dos o tres còps :
« Plan bon le gat ! plan bon le gat ! » avant de te servir ?
Anem, coita-te d'arrincar aquelis quatre « duros ». N'ajas
pas d'èrnha ; les merçarem ande crompar un tesson petit.
Quand le tuarem, tastaràs la tripa negra. »

Casimir de Catufet (APA 1904) p 79 img 502